

MALUCKI (11) ai

-c- (9), -dz- (2).

a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie).

sg m N malucki (2). ◇ I maluckim (1). ◇ f N maluck(a) (1). ◇ [I malucką.] ◇ L malucki(e)j (3). ◇ n I maluckim (1). ◇ pl G maluckich (2). ◇ A subst malucki(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. maluchny.

Intens. od „mały”:

I. Określa wielkości niemierzalne: nieduży, niewielki, drobny (8) :

1. O rozmiarach przestrzennych (2) : K O mor ieft robaczek iako y mucha maluczki *FalZioł* IV 29a.

W połączeniu z dem. (1): Drachma. Latine. Manipulus sive Donarium, Garść álbo málucki fnopek/ álbo więzáneczká. *Mącz* [95]b.

2. O czasie: krótki, krótkotrwały (2) : Pátrrze co mu lie sftáło w máludzkiej godzinie *RejWiz* 126.

W przeciwstawieniu: »malucki ... długi« (1): *ModrzBaz* 57 cf *Wyrażenie*.

Wyrażenie: »w maluckiej chwili« (1): Częstokroć w máluckiej chwili [*exiguo momento*] giną te rzeczy/ ktore zá długi čás/ y wielkimi pracámi były nábyte y otrzymané. *ModrzBaz* 57.

3. O wieku ludzkim: młody, niedorosły (o dzieciach) (3) :

I sg w funkcji okolicznika czasu: »maluckim« = w dzieciństwie (1): Iákom ia grzeźnicá godną fię zftáła całować iálfeczká/ w którym Pan moy máludzki płakał? *SkarŻyw* 140.

Wyrażenie: »maluckie dziatki« (2): Ktoryby práwi yednego s thych maluckich dzyatek zgorífył/ potrzebá áby mu kámyeń młyńki na fłyę záyweífono *GliczKsiąż* D7v, K.

4. O tekście: krótki (1) : Ieźcze śprawa maluczka: dla zachowania od Powittrza [!] morowego. *FalZioł* V 73v.

5. [O ilości: nieliczny:

Wyrażenie: »malucka liczba«: Potrzebá ábyś był miedzy máludzká á nieznáczną liczbá wybranych ználezony *NiemRepl* C.

Szereg: »malucki a nieznaczný«: Cf *Wyrażenie*.]

II. Określa wielkości niemierzalne (3) :

1. Mało ważny, błały, nieistotny (2) :

Wyrażenia: »rzecz malucka« (1): [*Chrystus*] w rzeczy máluckiey y fłufzney (wedle ludzkiego rozładku) pálcem tknąć niechćiał *CzechEp* 404.

»moim maluckim zdanim« (1): Przyśzły mi ku rękú Książeczki o Liffłándckiey ziemi/ nieták wielkie/ iáko moim málutzkim zdánim potrzebne *KwiatOpis* A2v.

2. O ludziach: zajmujący niską pozycję w hierarchii społecznej; prosty, skromny, mało znaczący; w funkcji rzeczownika (1) : Tyś yeft Pan ftrzegác máluckich fercá pokornego *LubPs* aa2.

Cf **MALEŃKI, MALUCHNY, MALUCZEŃKI, MALUCZKI, MALUĆKI, [MALUNDY], MALUSI, [MALUSIENIECZKI], MALUSIENKI, MALUŚKI, [MALUTENIECZKI], MALUTKI, [MALUTURNY], MALUTY**